

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Reunió número 5/I

VII Legislatura

Any 2008

COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT

realitzada el dia 13 de març de 2008

Presidència de l'Il·lustre Diputat
Senyor Andrés Antonio Ballester Costa

SUMARI

(Comença la reunió a les 11 hores i 45 minuts)

Proposició no de llei sobre la sol·licitud al govern central de la renúncia expressa d'emmagatzemament de gas natural Castor en aigües del mar Mediterrani enfront de la costa de Castelló, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís (RE número 12.248, BOC número 51)

pàgina 2

Intervencions de la diputada senyora Marina Albiol Guzmán (GP Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís) i dels diputats senyor Francesc Signes Núñez (GP Socialista) i senyor Juan Mariano Castejón Chaler (GP Popular).

—Votació: es rebutja per 1 vot a favor, 8 en contra i 6 abstencions.

Proposició no de llei sobre la suspensió de l'aprovació definitiva del Pla parcial de millora i del PAI del sector Rabassa, aprovat per l'Ajuntament d'Alacant, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís (RE número 12.282, BOC número 51)

pàgina 7

Intervencions dels diputats senyor Enric Xavier Morera Català (GP Esquerra Unida-Bloc-Verds-IR: Compromís), senyor Francesc Signes Núñez (GP Socialista) i senyor David Francisco Serra Cervera (GP Popular).

—Votació: es rebutja per 7 vots a favor i 8 en contra.

(Se suspén la reunió a les 13 hores i 10 minuts)

Comissió de Medi Ambient realitzada el dia 13 de març de 2008. Comença la reunió a les 11 hores i 45 minuts. Presideix el diputat senyor Andrés Antonio Ballester Costa. Reunió número 5/I.

El senyor president:

Buenos días, señoras y señores diputados.

Vamos a dar comienzo a la Comisión de Territorio, Medio Ambiente y Vivienda.

Tiene la palabra el secretario para pasar lista.

(El senyor secretari passa llista per tal de comprovar si hi ha quòrum)

Muchas gracias, señor secretario.

Primer punto del orden del día, como tendrán todos ustedes, es la lectura y aprobación del acta de la sesión anterior. Si hay algo que modificar..., si no, la damos por aprobada. Muchas gracias.

Proposició no de llei sobre la sol·licitud al govern central de la renúncia expressa d'emmagatzemament de gas natural Castor en aigües del mar Mediterrani enfront de la costa de Castelló

El senyor president:

A continuación, y con arreglo a lo que acordó la mesa de esta comisión, pasamos a ver la proposición no de ley presentada por el Grupo de Compromís, con el número tres en el orden del día.

Tiene la palabra por quince minutos, la diputada señora Albiol.

La senyora Albiol Guzmán:

Gràcies. Bon dia.

Primer vaig a posar-vos en antecedents, vaig a explicar-vos un poquet què és açò del projecte Castor per als companys i companyes que no ho tinguen clar. Evidentment, el projecte Castor és una qüestió més de competències estatals, però que nosaltres creem que és important que es debata ací, perquè afecta una comarca del País Valencià, la comarca del Baix Maestrat.

El projecte Castor contempla la construcció d'una estació gasificadora terrestre, que ocuparia una extensió equivalent a 18 camps de futbol, amb dos fumerals de 50 metres d'altura i un cremador de 60 metres, que s'ubicaria, en principi, van dir, a un quilòmetre i mig d'Alcanar –Alcanar està a Tarragona–, i a dos quilòmetres de Vinaròs. Consta també d'un magatzem submari de gas pasteuritzat a Vinaròs, que és semblant a una plataforma petrolífera, amb una capacitat d'1,9 bilions de metres cúbics i que se situaria a 22 quilòmetres de la costa. Se situaria en una formació rocosa on hi havia originalment petroli, que va ser explotat per l'empresa Self en els anys setanta i vuitanta. I a més constaria d'un gasoducte d'uns 24 quilòmetres de llarg que comunicaria les dos plataformes.

Les instal·lacions que es projecten ubicar en el terme municipal de Vinaròs constaran d'una planta marítima i una planta terrestre, com ja he dit. I estes plantes, la terres-

tre, està situada en plena zona de cultius i de regadiu, estan pròximes a la costa. Per tant, pensem que els perjudicis sobre les economies de la zona seran molt importants per al desenvolupament sostenible i de qualitat de vida de les persones, que afectaran de manera irreversible el conjunt del territori, ja que com el projecte Castor pretén emmagatzemar, com he dit abans, 1,9 bilions de metres cúbics de gas, açò també seria el major emmagatzemament de gas natural d'Espanya i un dels més grans d'Europa.

Considerant que l'enorme capacitat del dipòsit subterrani de gas pasteuritzat i de les seues instal·lacions situades a escassos quilòmetres dels municipis de Vinaròs i d'Alcanar tindrà unes conseqüències que realment són incalculables, no només per a estos municipis en concret sinó per a tota l'economia de la zona, ja que afectarà el sector agrícola, causarà pèrdues al sector pesquer, a la riquesa marina de la zona. I pensem que pot suposar, inclús, un retrocés del sector turístic, a més de provocar un lesiu impacte ambiental. Penseu que estem parlant de plantes de la marítima i de la terrestre, però a més de grans torres, de cremadors. I també serà un impacte paisatgístic de la zona i, com no?, important riscos per a la salut de les persones. Penseu que això és una bomba que hi ha ahí.

Inicialment, aquestes instal·lacions es projectaven a un quilòmetre i mig de distància d'Alcanar, en Tarragona, i a dos quilòmetres de la costa nord de Vinaròs, que està en el tram final del riu Sénia, a pesar que s'havia formulat, fins i tot, la declaració d'impacte ambiental del projecte del riu Sénia publicat pel Ministeri de Medi Ambient.

Cal tindre en compte que el Ministeri d'Indústria, de Turisme i Comerç no va tenir en compte, en un principi, ni els municipis afectats per este projecte, ni els sectors implicats, encara que inclús l'Ajuntament d'Alcanar va presentar al·legacions, però estes no es van tindre en compte en ningun moment.

Quan es va publicar en agost de 2007 que se sotmetia a informació pública l'anunci de concessió i explotació per a l'emmagatzemament, es va publicar al BOE, va sorgir una forta oposició ciutadana contra l'esmentat projecte. I, aleshores, des del Ministeri d'Indústria es va assumir públicament el compromís de consensuar entre les parts qualsevol nova decisió sobre un nou emplaçament si fóra possible. No obstant això, tenim coneixement que l'actitud del Ministeri d'Indústria no correspon amb les seues promeses i no està complint amb els seus compromisos, a pesar que les conseqüències de la instal·lació poden ser molt greus, com ja hem parlat.

Per tant, demanem dues coses en la nostra proposició. La primera és que les Corts Valencianes, la primera i sobretot la més important per a nosaltres, és que Les Corts, en defensa del medi ambient i en defensa del nostre territori, sol·liciten al govern central la renúncia expressa al projecte per entendre clarament lesives les seues conseqüències per als interessos generals i pels impactes de qualsevol tipus que ocasionarà l'execució d'este projecte i que afectarà de manera directa el conjunt del territori. Repetisc que per a nosaltres açò és el més important, que se sol·licite al govern central la paralització total del projecte, la renúncia expressa a desenvolupar-lo.

I després hi ha un altre punt, que és la creació d'una mesa territorial en la qual estigueren representades totes les administracions afectades perquè qualsevol decisió que afecte al projecte pugua ser consensuada, mitjançant el diàleg, en esta mesa.

Res més.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Albiol.

Es conocido por esta mesa la presentación de una enmienda a esta proposición no de ley presentada por el Grupo Socialista. Para su defensa, y por 15 minutos, tiene la palabra don Francesc Signes.

El senyor Signes Núñez:

Bon dia.

Vaig a ser molt breu.

El primer que vull dir és que a esta hora hauria de ser l'hora en què el president de La Generalitat haguera estat sotmès a la interpel·lació parlamentària dels grups de l'oposició...

El senyor president:

Señor Signes, le pido por favor que se ajuste al orden del día. Creo que cualquier otra intervención a usted le podrá venir bien, posiblemente, políticamente hablando, pero creo que no tendría el rigor de esta comisión ni debe someterse a esta comisión.

Gracias.

El senyor Signes Núñez:

No aplegarà a Les Corts però aplegarà al balcó de l'ajuntament.

Bé. Espanya té una capacitat d'emmagatzemament de gas natural de 4.000 milions de metres cúbics, mentres que altres països del nostre entorn tenen una capacitat de reserva estratègica de gas natural tres o quatre vegades superior.

En l'actualitat existixen en l'estat espanyol dos enmagatzemaments subterranis de gas natural, el de Gaviota enfront de les costes de Bilbao i el de Serrablo en la província de Huesca. Ambdós estan funcionant amb una total normalitat i sense cap tipus de problemes.

La planificació energètica del Govern d'Espanya pretén triplicar la capacitat d'emmagatzemament de gas natural en 2012. Els objectius d'esta planificació són: reduir la nostra dependència energètica, reforçar la seguretat de subministrament de gas natural i augmentar la flexibilitat del sistema.

La construcció d'este magatzem subterrani proporcionarà una capacitat addicional d'uns mil tres-cents milions de metres cúbics i significarà un augment d'un 60% de la capacitat actual instal·lada.

El projecte que estem discutint produirà beneficis locals, mitjançant la creació de 1.000 llocs de treball durant els tres anys que dure la construcció del magatzem subterrani, així com també 100 llocs de treball directes, estables i al voltant de 450 indirectes. A més la instal·lació afavorirà el desenvolupament d'una zona industrial que està promovent l'administració local. No obstant, els beneficis energètics d'esta instal·lació no justifiquen, al nostre parer, la generació d'impactes ambientals, paisatgístics, socials o econòmics greus o irreparables.

A més a més, el govern deu ser sensible a l'alarma social que este projecte ha creat i, en conseqüència, hauria de realitzar un esforç per a tranquil·litzar la població, donant les màximes garanties respecte a la seguretat d'este magatzem.

El període d'informació pública d'este projecte som conscients que no ha sigut el més adequat, ja que va a coincidir amb el mes d'agost. I, per altra banda, la seua envergadura exigiria una major informació a tots els afectats.

Així mateix, vull recordar que el ministre d'Indústria es va comprometre en el Senat a consensuar este projecte amb les autoritats locals i regionals, sent també necessari involucrar en este diàleg les organitzacions ciutadanes que s'han estat mobilitzant contra ell.

Per això, nosaltres presentem una esmena a la proposició no de llei de Compromís, d'Esquerra Unida, que va en el següent sentit. El que planteja Compromís és, en primer lloc, que se sol·licite al govern central la renúncia expressa al projecte d'emmagatzemament de gas natural Castor en aigües del mar Mediterrani, enfront de la costa de Castelló, sol·licitat per l'empresa ESCAL UGS, per entendre clarament lesives les seues conseqüències per als interessos generals i pels impactes de qualsevol tipus que ocasionarà la seua execució i que afectarà de manera directa –diu Esquerra Unida– el conjunt del territori.

En segon lloc, proposen que s'exigisca la creació d'una mesa territorial, amb representació de totes les administracions afectades, perquè, amb anterioritat a la presa de qualsevol decisió que afecte aquest projecte, pugui existir una mesa de diàleg per a la busca d'un consens entre les parts.

Nosaltres pensem que açò és allò que diem en valencià posar el carro davant de l'haca. És a dir, si en primer lloc, se demana que se renunciï expressament al projecte d'emmagatzemament no entenem com, en segon lloc, se demana la creació d'una mesa territorial perquè amb anterioritat a la presa de qualsevol decisió, siga positiva o negativa, que afecte aquest projecte pugui existir una mesa de diàleg per a la busca d'un consens entre les parts.

Per tant, donat que això és, al nostre entendre, un evident error per part de la proposició no de llei que planteja Compromís, nosaltres hem presentat una esmena que varia l'ordre. I en eixe sentit l'esmena diu que Les Corts Valencianes insten el govern de La Generalitat perquè, primer, inste el Govern d'Espanya a constituir una mesa territorial amb representació de totes les administracions, que és el que diu Esquerra Unida, i nosaltres afegim «i sectors afectats» –perquè hi ha molts sectors afectats que no són ni administracions autonòmiques ni locals– a l'objecte de consensuar qualsevol decisió respecte a la sol·licitud de concessió, d'explotació d'emmagatzemament subterrani de gas natural en aigües del Mediterrani enfront de les costes de Castelló, presentada per l'empresa ESCAL. I, en segon lloc, diem que sol·licitem del Govern d'Espanya la paralització de la tramitació de l'esmentada sol·licitud de concessió, fins que la mesa territorial que es constituïska arribe a un acord al respecte.

Pensem que és la seqüència lògica que cal seguir, perquè si creem en segon lloc una mesa amb totes les administracions locals i amb totes les entitats afectades, però prèviament li hem demanat al Govern d'Espanya que se pronuncie renunciant al projecte, no s'entén molt bé.

Per tant, nosaltres el que fem és variar l'ordre de la proposta de resolució que planteja Esquerra Unida, repetisc, constituint la mesa en primer lloc, afegint els sectors afectats que cal escoltar-los, a part d'escoltar també les administracions. I, després, sol·licitem al Govern d'Espanya que paralitze la tramitació, fins que en eixa mesa hi haja un acord. Creguem que és la seqüència lògica que cal seguir en la proposició no de llei d'Esquerra Unida, i eixa és la nostra esmena que presentem.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Signes.

Tiene la palabra la señora Albiol.

La senyora Albiol Guzmán:

Sí, gràcies.

A vore, a pesar que estem d'acord amb molts dels arguments que s'han utilitzat, n'hi ha altres amb els quals no. Per exemple, nosaltres no volem competir amb Europa per a vore qui emmagatzema més gas o qui té més capacitat per a emmagatzemar gas. Nosaltres preferim competir amb Europa en altres qüestions, com qui utilitza més energies renovables o inclús amb altres paràmetres socials. Però, sens dubte, la comparació que altres països d'Europa tenen més capacitat a nosaltres no ens servix.

Sí que és cert que s'ha pogut produir alguna incorrecció en l'ordre de la proposició no de llei, però per a nosaltres he dit abans que el més important de la proposició no de llei és el rebuig de les Corts Valencianes, el rebuig a tot el projecte, la renúncia expressa al projecte.

Per tant, no podem acceptar l'esmena perquè no només varia l'ordre, sinó que en ningun moment parla de la renúncia expressa del projecte. No puc dir molt més. Simplement que, si per a nosaltres el més important fóra el tema de la mesa, l'acceptariem, però com per a nosaltres el més important és la renúncia del projecte, no podem acceptar l'esmena en ningun moment.

Res més.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Albiol.

Para fijar posición, tiene la palabra el portavoz del Grupo Popular, señor Castejón.

El senyor Castejón Chaler:

Gràcies, senyor president.

Evidentment si el grup proponent no accepta l'esmena, el que aquí estem debatent és la proposta inicial, la proposició no de llei que ha fet en este cas el Grup l'Entesa.

Jo pense que, bé, aquí ha fet uns plantejaments, en l'exposició de motius, una mica ja desfasats en el temps. Desfasats en el temps perquè, evidentment, quan el dia 2 d'agost va aparèixer la proposta al *boletín oficial* en què va desencarrilar tot aquest tema polèmic, fonamentalment en aquesta comarca, el Baix Maestrat, al terme municipal de Vinaròs, cal recordar que va ser precisament el Partit Popular el primer que va denunciar públicament que, aprofitant, quasi, quasi vam dir en aquell moment, amb nocturnitat i traïdoria, s'aprofitava l'inici del mes d'agost per a traure a exposició un tema que, com hem vist, representa una gran canvi, fonamental en aquelles comarques, i que ha significat un moviment social quasi, quasi mai vist al nord de la nostra Comunitat Valenciana.

Per tant, el que se presenta a votació és, per una part..., perquè la seua proposició no de llei té dos parts, una és la renúncia expressa al projecte d'emmagatzemament del gas natural, este projecte que s'anomena Castor, davant la costa –diu– de Castelló, però que és davant la costa de Vinaròs. Aquest projecte d'emmagatzemament de gas natural cal recordar que és una iniciativa privada, inclosa dins de la planificació energètica de l'administració de l'estat, i que la planificació dels sectors de l'electricitat i gas, prevista en un principi per a l'any 2002-2011, va tindre una revisió i s'ha previst ja qualificar-la com a urgent en aquesta periodicitat fins a l'any 2011. Per tant, ha estat sotmesa a autorització administrativa prèvia, per part del Ministeri d'Indústria i Energia, d'acord amb la Llei 34/1997, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i avaluació d'impacte ambiental

per part del Ministeri de Medi Ambient. Això vol dir que se'ls escapa una mica les competències pròpies de la comunitat. Des d'un principi, quan va aparèixer el projecte, per part, en este cas, el grup municipal del Partit Popular a Vinaròs, i d'alguns grups també de la comarca, van haver tota una sèrie de reticències en este projecte i es va fer un seguiment exhaustiu.

Jo fique a disposició dels grups parlamentaris tot el seguiment que s'ha fet d'aquest projecte Castor per a vore que realment el Partit Popular, evidentment, en la proposta que mos (*inintel·ligible*) ... d'esta exposició de motius inicial, que parlava de regasificadora per part del projecte i per part de l'empresa, no és tal. Mos parlava d'unes condicions tècniques que ja se'ns ha assegurat que en el moment que apareixerà el projecte definitiu no són tals. Mos parlava d'uns cremadors i unes xemeneies que, evidentment, amb este projecte inicial el Partit Popular se va negar en rotund i això ho va manifestar a través d'una moció conjunta a l'Ajuntament de Vinaròs.

Per tant, estem parlant d'un projecte que no és que el avui podríem dir una mica així com a bomba que volia donar la sensació que se mos presentava. No és este.

Per tant, el projecte que l'empresa ESCAL presentarà a aquesta zona suposa, evidentment, una nova entrada de gas natural a la xarxa de gasoductes espanyola, concretament per a la Comunitat Valenciana, perquè cal recordar que este combustible és molt important fonamentalment per a uns sectors primordials a la nostra província, a la província de Castelló, com és el sector ceràmic. D'esta manera s'equilibra la demanda amb la capacitat de transport de la xarxa gasista, al mateix temps que es reduïxen les distàncies entre els punts d'entrada de gas natural i els grans centres de consum, com pot ser, com dia, este sector del taulell de la nostra província.

Però, al marge d'això, des d'un punt de vista purament estratègic, amb eixe tipus d'instal·lacions, el que aconseguim amb este projecte seria que se diversifique la possible procedència del gas natural, reduint la dependència –molt important– i sobretot les servituds derivades dels gasoductes tradicionals.

En resum, el projecte, com ja s'ha anunciat aquí, consisteix en l'emmagatzemament subterrani de gas natural en una formació que no s'ha de construir, cal recordar que és una formació geològica, que antigament ja se va extraure, està aproximadament a unes 11 milles de la costa i a uns 1.700 metres de profunditat; és el que tothom coneix en aquella zona com els «pous de petroli». Les instal·lacions d'injecció i extracció del gas s'ubicaran, per tant, a la mar, sobre una plataforma marina, que és el que sí que realment s'ha de construir, que seria pareguda al que coneixem com les d'extracció de petroli. I la planta de gas, que és el que més suspicàcies i més, podíem dir que..., ha mobilitzat més a la població d'aquella comarca que en un principi estava, com aquí bé se dia, se voria ubicada, se va donar a conèixer que seria ubicada pràcticament a la visual del terme municipal d'Alcanar i a una distància que no arribava als dos kilòmetres del casc urbà de Vinaròs. Per tant, va ser rebutjada perquè no va tindre la idoneïtat urbanística per part de l'Ajuntament de Vinaròs.

Jo, com a qüestió de principis, el que vull que quede molt clar és que nosaltres, el Partit Popular, el grup municipal de Vinaròs i en este cas el Grup Parlamentari Popular aquí, a les Corts Valencianes, no ens oposem al projecte, no ens oposem ja que es tracta d'una actuació d'interès general i que està prevista en una planificació que La Generalitat va donar la seua conformitat. Però, evidentment, totes aquestes accions que han portat al temps, des del mes

d'agost fins ara, el que anem a intentar, com vostès dien, que no hi hagen unes condicions tècniques que siguen abusives, que no justificarem per cap motiu que hi haja impactes ambientals que no siguen assumibles, evidentment, ni impactes ambientals, ni impactes paisatgístics, ni impactes socials. Per tant, és a dir, la planta se podrà construir sempre que estiga dins d'estos paràmetres de sostenibilitat i evidentment que no contamine ni el medi i que no signifiqui un revulsiu perquè l'economia pròpia d'aquella comarca, com és l'agrícola, com és la pesquera i com és la turística se veja d'alguna manera que vaja cap enrere. Això no ho consentirem.

Una altra cosa, evidentment, són, com bé dia, les característiques del projecte, les característiques concretes. En este sentit cal recordar que La Generalitat, a la qual li correspon la tramitació de la sol·licitud d'autorització ambiental d'aquesta planta –sempre estem parlant de la planta terrestre de tractament de gas, i això ho fa d'acord amb la Llei 2/2006, de 5 de maig, que li correspon a La Generalitat aquesta tramitació de sol·licitud d'impacte ambiental–, la sol·licitud cal dir que quan la va presentar l'empresa ESCAL UGS, en data 9 d'agost de 2007, va estar rebutjada per part de La Generalitat perquè estudiara el projecte, se va tornar a l'empresa precisament el que jo li dia abans, perquè va considerar que no era adequat l'emplaçament de les instal·lacions que proposava i que havia sigut informat per part de l'Ajuntament de Vinaròs per unanimitat de tots els grups polítics com inadequada. Per tant, en l'actualitat la situació que ens trobem és que estem a l'expectativa que es presente una nova sol·licitud d'autorització ambiental integrada, amb una nova ubicació per a la planta terrestre de tractament de gas. Això seria la primera part de la seua proposició no de llei.

Quant a la segona, que és la que volia fer, d'alguna manera, l'esmena el Grup Socialista, nosaltres pensem que no cal, no cal la creació per a este projecte concret d'una mesa territorial amb representació de totes les administracions afectades i explicar els motius. En primer lloc perquè hi ha una comissió d'anàlisi ambiental integrada, que ja està prevista en la Llei 2/2006, de 5 de maig, que és la peça clau per a dotar d'una visió integral la protecció del medi ambient en el si dels instruments d'intervenció ambiental, i és la que finalment realitza l'avaluació ambiental del projecte. Aquesta comissió d'anàlisi ambiental està integrada i és un òrgan col·legiat en matèria de prevenció i control ambiental, i està composta precisament per administracions, que m'agradaria que quedaren clares, la Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Vivenda, la Conselleria d'Agricultura, la Conselleria d'Indústria, la Conselleria de Sanitat, la Conselleria de Cultura i Esports, i també el Ministeri de Medi Ambient a través, per exemple, de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer.

Però també, en segon lloc, en estar sotmesa aquesta autorització administrativa prèvia per part del Ministeri d'Indústria i avaluació d'impacte ambiental per part del Ministeri de Medi Ambient, i ubicar-se gran part en àmbit marí, també intervindrien en este procés, juntament amb els ajuntaments afectats, també el Ministeri d'Indústria, l'Àrea d'Indústria i Energia de la Subdelegació del Govern a Castelló –que també s'ha manifestat–, el Servei Provincial de Costes de Castelló del Ministeri de Medi Ambient, la capitania marítima, la Direcció General de Ports i Costes, el Servei de Pesca de la Conselleria d'Agricultura i la Direcció General de Qualitat del Medi Ambient.

I una cosa que al Partit Popular sempre ens ha preocupat des del primer moment, i és de quina manera poc reper-

cutir als sectors econòmics i socials tradicionals d'aquella zona, és dir, per exemple, una de les coses que aquí dona la sensació que per part dels sectors que poden ser afectats, com puguen ser el sector turístic, fonamentalment el sector pesquer i el sector agrícola i ramader –són els tradicionals de la zona– podria tindre aquest projecte la seua incidència.

Cal dir que este projecte s'haurà de sotmetre a informació pública. Per tant, està garantida la possibilitat que tots els afectats ho coneguen i participen juntament amb les administracions relacionades anteriorment i totes les associacions i tots els ciutadans que així ho desitgen.

Per tant, mosatros pensem que esta defensa dels sectors productius, que és el que més ens preocupa a nivell del Partit Popular de tota la comarca, com puga ser la pesca i el sector turístic, estan garantits. I sempre estarem al costat perquè cap, cap dels seus sectors, de la seua forma de viure, se veja condicionada a un projecte que signifiqui la ruptura del que avui per avui és el que més mos dona de viure en aquella zona, com precisament puga ser el sector pesquer, que sembla que puga ser el més amenaçat. Sempre que estiguen les mesures correctores i sempre que no se vaja en contra d'estos sectors tradicionals, que avui són la base de l'economia, el Partit Popular donarà resposta positiva a este projecte.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Castejón.
¿Qué decía, señor Signes?

El senyor Signes Núñez:

Únicament, com la representant d'Esquerra Unida ha expressat el «no» a l'esmena del Partit Socialista, volia saber si tenia opció a explicar el sentit del vot que anem a donar.

El senyor president:

Ha tenido usted antes, en el turno de quince minutos, pero vamos al turno de réplica de la portavoz en este caso de Compromiso y, a continuación...

La senyora Albiol Guzmán:

Sí, la veritat és que jo he vingut avui ací pensant que el rebuig al projecte Castor anava a ser unànime, pensava que anàvem a estar els tres grups d'acord en rebutjar aquest projecte, i no ho pensava perquè siga ingènua, per ingenuïtat, ho pensava perquè aquesta moció és molt semblant a la que es va aprovar en el ple de l'Ajuntament d'Alcanar, el dia 31 de gener de 2008, i es va aprovar per unanimitat de tots els grups municipals del consistori.

No m'he molestat en mirar-ho, però supose que, tant el Partit Popular com el Partit Socialista, tenen representació en el consistori d'Alcanar. Per això pensava jo que aquesta proposició també seria per unanimitat. I és més, és que a més, membres dels dos partits han participat en una manifestació que va tindre lloc en Alcanar el 2 de setembre de 2007, van participar 5.000 veïns i veïnes de la zona, però a més van participar persones dels dos grups polítics, concretament va anar el president del Grup Popular en l'Ajuntament de Barcelona i va anar una diputada del Partit Socialista de Catalunya, una diputada del Congrés, a la manifestació per tal de rebutjar el projecte. I se'm podrà dir que no és el mateix projecte el que hi havia al setembre de 2007 que el que hi ha ara damunt la taula. Però, realment,

han canviat molt poques coses, simplement s'ha mogut el problema un poquet de lloc, perquè ja no està tan prop d'Alcanar, crec que s'ha mogut uns quilòmetres el problema, i a més les torres en compte de ser..., no sé si són de 60, ara seran de 20, que a la millor tindrà un poquet menys d'impacte visual, però, sens dubte, tindran els gasos molt més prop.

Per tant, jo crec que no ha canviat tant el projecte. És més, s'està parlant ací que hi ha hagut un consens, un diàleg, que si s'estan apropant les postures, quan fa només, des de la plataforma en defensa de les terres del Sénia, es va enviar un comunicat dient que, sens dubte, amb ells no havia hagut cap consens i que ells continuaven oposant-se al projecte, i que des del ministeri no han arribat a cap acord amb ells, quan són la plataforma que està en representació de la ciutadania de la zona.

Bé. En fi, només la meua decepció perquè estos grups no estiguen d'acord amb rebutjar el projecte.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Albiol.
Por un turno de...

El senyor Signes Núñez:

Molt breu. Simplement...

El senyor president:

Para turno de réplica, tiene la palabra, por dos minutos, el portavoz del Grupo Parlamentario Socialista, señor Signes.

El senyor Signes Núñez:

Simplement, escoltant l'opinió de la representant d'Esquerra Unida, de no acceptar l'esmena que proposa el Partit Socialista, anunciar que nosaltres som partidaris del pacte, del diàleg i del consens. A més, aixina ho va expressar el ministre d'Indústria en el Senat.

Però que a esta proposta de resolució concreta d'Esquerra Unida, donat que no ha vullgut acceptar l'esmena d'Esquerra Unida, per incongruència amb la seua proposta de resolució, nosaltres ens abstindrem.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Signes.
Para turno de réplica, tiene la palabra el señor Castejón.

El senyor Castejón Chaler:

Gràcies, senyor president.

Jo no sé a què juguem avui en aquesta comissió, si és jugar als despropòsits, perquè em sembla que estem jugant una mica a vore qui tira l'última pedra, si mos amaguem davall les pedres o què.

Me sorprén que per part del Partit Socialista es diga que són (so d'un telèfon mòbil) el partit o el grup del pacte, del diàleg i del consens. Me sorprén que apareguen estes frases precisament en un tema com este. Per què? I m'explico.

En el tema Castor hi ha una sèrie de declaracions –ja he dit que està al seu abast tot el seguiment que s'ha fet d'este projecte–, en este cas, del subdelegat del govern, que si el partit..., en este cas, l'Ajuntament de Vinaròs acceptava este projecte dins del seu terme municipal, hi hauria una sèrie d'ajudes per part del Ministeri d'Indústria –ajudes que

s'han fet públiques, vorem si arriben–, i concretament per al desenvolupament d'un polígon industrial. En este polígon industrial, el Partit, en este cas, Socialista, i en este cas, el Bloc, com a integrant de l'equip de govern, van a ubicarlo en la zona mediambiental i paisatgística que té el terme municipal de Vinaròs que avui per avui seria quasi quasi com una zona per a reserva. I han votat a favor quan per part del Partit Popular s'ha fet una proposta perquè este projecte podria ser a un altre lloc molt més degradat i que reuniria moltes més condicions, que no anem a detallar ara.

Per tant, allò de pacte, diàleg i consens, explique-li-ho als socialistes de Vinaròs i al partit..., en este cas, al Bloc de Vinaròs, i vorà com no és així.

I no me diga que per part del Partit Popular s'ha fet tot allò que considerem adequat; adequat és intentar... Evidentment, jo estava fins i tot en la manifestació esta. Està en les fotografies que estava. I vam aconseguir que per part del ministeri i per part, en este cas, del projecte, estes condicions tècniques que en un principi eren adverses i que per cap motiu podien ser acceptades pel que significava –evidentment que anava en contra, no vaig a repetir els arguments–, vam aconseguir que hagués una modificació verbal, perquè encara no tenim una seguretat, no sabem avui per avui on està la ubicació. I si la ubicació no mos pareix adequada, tornarem a sortir al carrer i anirem en contra que se millore tot això. Això tinga-ho clar.

Però, evidentment, una cosa que és un sector estratègic, que dins que és necessari i que el Partit Socialista i el Partit Popular ho han de fer possible, tampoc entenc l'abstenció avui del Partit Socialista, no l'entenc. Ell ha fet la seua explicació, evidentment la respecto. Però en una cosa en què, evidentment, hauriem d'estar units, perquè hi ha un objectiu, l'objectiu és assegurar, en este cas, una font d'energia que és necessària i imprescindible, a un sector importantíssim de la nostra comunitat, i com és la província de Castelló, no es podrà (*inintel·ligible*) ...

Per tant, nosaltres hem donat tots els arguments, perquè pensem que les condicions que puguen millorar este projecte i que puguen facilitar que tots els sectors involucrats puguen estar representats i puguen fer les seues al·legacions, s'han de respectar. I com nosaltres pensem que avui per avui estan els organismes i estan les institucions i estan, en este cas, les mesures ja creades, anem a rebutjar aquesta proposició no de llei que presenta el seu grup.

Per tant, ja hem anunciat que votarem en contra.

El senyor president:

Gracias, señor Castejón.

Pasamos a la votación. ¿Votos a favor de la proposición no de ley, del punto número 3 del orden del día? 1. ¿Abstenciones? ¿Votos en contra? 8.

Pasamos al punto número 4. (*Remors*)

El resumen de la votación sería entonces: votos a favor, 1; 6 abstenciones y 8 votos en contra. Queda denegada la proposición no de ley.

Proposició no de llei sobre la suspensió de l'aprovació definitiva del Pla parcial de millora i del PAI del sector Rabassa, aprovat per l'Ajuntament d'Alacant

El senyor president:

Pasamos al punto número 4. (*Remors*) Bienvenido al debate, señor Morera. Ahí tiene usted su palabra, defienda el punto número 4.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

És curiós que esta setmana de comissió, en la qual jo espere que el president Camps pugua arribar tranquil·lament als bous esta vesprada, haja sigut una setmana que mosatros...

El senyor president:

No creo, señor Morera, que sea de interés de esta comisión. La cosa es que como estamos en tiempo de Fallas y casi tocando el tiempo de primavera, lo que queremos son juegos florales, a lo mejor todos podemos hacerlos. Yo creo que lo interesante sería ajustarse al punto del orden del día.

Muchas gracias.

El senyor Morera Català:

L'únic que he fet és desitjar una bona arribada a la plaça de bous.

Però, bé, llevat la broma, és curiós que en esta setmana de comissió parlamentària tan intensa i en la qual hem pogut treballar tant, m'he dedicat a vigilar el compliment de la normativa per part del govern de La Generalitat en matèria de toponímia, en matèria de simbologia, i ara davant un tema absolutament important que té a vore amb la gran capital del sud de nostre país, la ciutat d'Alacant.

La ciutat d'Alacant és una ciutat que té un pla general d'ordenació urbana obsolet, data de l'any 1987. És un pla que es va intentar millorar, renovar, amb una iniciativa interessant, que va ser al seu dia l'articulació d'un projecte que es va encomanar al prestigiós arquitecte Cantallops.

Eixe pla no va arribar a vore mai la seua... el seu desenvolupament. Però, en tot cas, l'element que va provocar el conflicte (*remors*) quant a la ciutat respecte al que plantejava...

El senyor president:

Por favor, señores diputados, un poco de respeto con el señor Morera, que está interviniendo en este momento. Silencio, por favor.

El senyor Morera Català:

El que contemplava eixe projecte, encomanat per l'actual l'alcalde i col·lega nostre, el senyor Alperi, va ser sancionat el seu dia per la Conselleria de Territori i Vivenda el 25 de març de 2003.

Doncs bé, este projecte, que finalment no va vore la llum, tot i que presentava la ciutat d'Alacant unes línies mestres molt importants, molt interessants, per a un desenvolupament urbanístic harmònic, no va vore la llum i va ser

curiosament el plantejament que este pla interessant fea sobre la zona de Rabassa el que va acabar desfent el treball tan important que havia fet l'arquitecte Cantallops i tot el seu equip.

L'Ajuntament d'Alacant, el Grup Popular, va decidir acceptar la proposta plantejada pel senyor, i empresari, Enrique Ortiz. I és el tema que ens ocupa. Un pla que en estos moments, des del nostre punt de vista, és un pla que no només té greus mancances jurídiques i està en estos moments en un problema de conflictivitat jurídica importantíssima –ara en parlarem–, sinó que des del nostre punt de vista, com a model de desenvolupament urbanístic de la ciutat d'Alacant, no té els mínims requisits imprescindibles del que seria una filosofia d'un urbanisme de consens, un urbanisme públic i un urbanisme que integrara a les persones.

Estem parlant d'un pla, aprovat inicialment per l'Ajuntament d'Alacant, que contempla la construcció de 15.000 vivendes, que suposa la... alguns diran urbanització, des del nostre punt de vista, serà la destrucció, de més de quatre milions de metres quadrats. Estem parlant d'entregar-li a una mercantil pràcticament el 40% del terme municipal d'Alacant per a la seua urbanització. Ens sembla una decisió absolutament preocupant. Preocupant, perquè intentaré explicar com no s'han seguit els processos jurídics necessaris per a una obra d'esta importància i d'esta magnitud i com l'actuació del Grup Popular, del seu partit, del Partit Popular, no està complint uns mínims requisits jurídics per a garantir que este pla pugua comptar amb una suficiència jurídica.

En primer lloc, hem de dir que este projecte contempla una vulneració importantíssima del PATEMAE, que és un pla d'acció territorial que configura una actuació supramunicipal de dotze municipis de la zona de l'Alacantí, que suposa una visió de conjunt amb 57 actuacions agrupades, tres línies de treball importants quant a medi ambient, infraestructures i urbanismes, i amb 10 projectes estratègics.

Doncs bé, esta actuació important, que va ser aprovada en resolució de 23 de febrer, i amb informació pública de l'11 de març de 2005, és incompatible amb el que després han aprovat vostés en el pla parcial de Rabassa, el PAI de Rabassa, per entendre'ns. És incompatible, i vostés ho saben. I no obstant això, vostés continuen. Els podria donar molts arguments jurídics que evidencien la vulneració del que és un pla supramunicipal i, per tant, superior normativament al pla de Rabassa.

Però els he de dir que els usos previstos per al territori en ambdós plans no són compatibles, i podríem parlar de molts aspectes de llei i de normatives valencianes vulnerades per l'aprovació del PAI de Rabassa.

Per altra banda, i això és important, perquè hem de dir que ens trobem amb una repetició de situacions que ja s'han vist en la ciutat d'Alacant.

Com a segon element important –no vull entrar en massa detall en els aspectes jurídics, però crec que són importants–, vostés van fer un ple en l'Ajuntament d'Alacant, es va convocar un ple d'Alacant el 13 de juny de 2006, en el qual dien que anaven a fer una millora del pla i una aprovació provisional. Això, el que van fer vostés, el que va fer l'Ajuntament d'Alacant és un canvi substancial en el que és la tramitació d'eixe pla. I eixe canvi substancial proposa una alteració en la seua identitat i, per tant, requeriria d'una adjudicació distinta a la que es va adjudicar en el seu dia.

Adjudicar d'esta forma a la mercantil Viviendas Sociales del Mediterráneo, SL un nou pla, amb una modificació tan substancial, ja hi han sentències del Tribunal Suprem que indiquen que s'ha d'encetar tot el procediment concur-

sal, fins i tot adaptar-ho a l'actual legislació en matèria urbanística. Vostés no ho han fet. I, per tant, estan incomplint el que seria una disposició clara, perquè hi ha una modificació substancial de l'adjudicació feta el seua dia, que en este ple vostés, amb l'excusa de l'aprovació provisional, el que han fet és canviar substancialment el tema.

Això suposa, això suposa..., té uns efectes jurídics claríssims, però suposa també una vulneració per part de l'Ajuntament d'Alacant del principi de seguretat jurídica i principi de legalitat. Suposa una vulneració del principi de pública concurrència, en la denominació oficial espanyola. I nosaltres entenem que una vulneració importantíssima de l'article 9 de la Constitució espanyola.

Tot això està en tràmit judicial, és cert. Nosaltres mos hem de pronunciar políticament, però no podem, en la nostra decisió política institucional d'estes Corts Valencianes, deixar d'entendre d'estes qüestions. Entre altres coses, perquè vostés, el govern de La Generalitat té obert un procediment d'infracció de la Unió Europea per estos mateixos temes. Un procediment d'infracció. I escolte, això és llei. Les directives comunitàries són lleis. Vostés tenen un procediment d'infracció per la Llei urbanística valenciana, que se guix vulnerant aspectes bàsics dels principis fundacionals de la Unió Europea. Ja sé que vostés han declarat que això era una comissió d'investigació. Vostés tot el que ha de vore amb la Unió Europea sembla que només els interessa per a recollir diners públics. Però escolten vostés, el que s'ha fet en l'Ajuntament d'Alacant, promogut per vostés, atenta a la directiva 92/50, del Consell, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació de contractes públics, la directiva 93/37, etcètera, etcètera. I tenen ja vostés un procediment d'infracció obert per esta mateixa matèria.

Pel que fa a altres aspectes, hem de dir que el PAI de Rabassa, i ho ha assenyalat molt bé la Sindicatura de Greuges, pateix d'una sèrie de requisits importants, i el que nosaltres estem diguent ací és claríssim, és que fem cas als informes de la Síndic de Greuges, que és una institució d'estes Corts, una institució que, entre altres coses, defensa la legalitat pública, i els ha fet a vostés una sèrie d'avertiments, i nosaltres el que estem demanant és que estes Corts complixquen el que diu la Síndic de Greuges. I la síndica ha parlat d'una forma molt clara. I després han parlat altres institucions, ha parlat el Ministeri de Foment, que els ha dit que este pla vulnera disposicions importants en matèria de carreteres; ha parlat també la confederació hidrogràfica, que ha dit que no n'hi ha aigua i tindrem de fer, una vegada per totes, passar de les declaracions contra el canvi climàtic a actuar en matèria urbanística per a fer un urbanisme sostenible, i no m'indiquen vostés models d'urbanisme sostenible que s'han defensat en la costa alacantina, per a evitar i per a preparar-nos a totes les situacions de futur que vénen.

N'hi han informes negatius fins i tot del ministeri de defensa i, per tant, el que mos estem plantejant ací és que davant tot açò, ¿per què continuen vostés amb la tramitació d'este pla?, ¿quins interessos ocults n'hi han en esta tramitació? (*Remors*) No ho entenc, sincerament, no ho entenc. Amb tants problemes jurídics certs, de fons, vostés farien molt mal, com ha anunciat el conseller, de fer una aprovació definitiva d'este pla. Ha anunciat que ho farà al mes de juny. Seria terrible que això passara, perquè això el que suposaria és que vostés dotarien esta mercantil d'uns drets adquirits en contra del que seria la planificació d'un urbanisme públic i en contra del que serien els interessos generals de la ciutat d'Alacant. Seria nefast i, per tant, jo el que els demane és que rectifiquen, estem a temps de dotar la ciutat d'Alacant del que diu la síndica i del que diu qualsevol ciutadà que tinga un poc d'idea sobre el tema.

Fem primer el pla general d'ordenació urbana, que estava ben encarrilat en el projecte del senyor Cantallops, i una vegada fem el pla d'ordenació urbana i fem un consens en el model que vol la ciutat d'Alacant, i a partir d'ahí fem les actuacions que se tinguen de fer. Nosaltres estem a favor d'un urbanisme de consens, estem a favor de la construcció dels xicotets constructors, estem a favor d'un model de sostenibilitat i un model de ciutat mediterrània, però el pla que volen vostés dur endavant, entre altres aspectes jurídics, negatius i d'incompliment de disposicions i normatives comunitàries, disposicions autonòmiques, suposa, entre altres coses, finalitzar un model de destrucció de la ciutat d'Alacant, i això no ho podem permetre.

Jo els cride a la responsabilitat, estem a temps de fer alguna cosa millor, més positiva, més sostenible, més en favor dels xicotets constructors de la ciutat d'Alacant, i no entregar-li la construcció de tot un PAI de 15.000 vivendes... Sí, ara em parlarà vosté de l'ham del que suposa la VPO, però ¿què ha fet l'Ajuntament d'Alacant en VPO, en vivenda protegida, estos últims anys? Amb eixe ham vostés no poden perpetrar esta barbaritat urbanística per a la ciutat. Entre altres coses, perquè tindrà impactes molt negatius sobre el model social, sobre el comerç de la ciutat d'Alacant, i impactes directes sobre el territori que el PAMAI estava intentant articular. Tindrà uns efectes absolutament nefastos per al que és el benestar de la ciutat d'Alacant, tindrà efectes negatius sobre una zona, les llacunes de Rabassa, que podien ser un model integrat per la ciutat d'Alacant, un model de tindre un parc important al costat de la ciutat d'Alacant, i este PAI de Rabassa se les carrega, les destrossa amb una construcció molt aproximada al que són les llacunes i, per tant, danyarem un xicotet ecosistema que té la ciutat d'Alacant.

Escolten, i no se pot construir una ciutat d'esta manera, no es pot fer l'urbanisme d'esta manera. Portem més de vint anys sense que la ciutat d'Alacant, que és una ciutat importantíssima, vaja al salt de mata. No pot ser que tingam en estos moments un pla general d'ordenació urbana que no indique on ha d'anar el centre de congrés, i se decidix a salt de mata. O el projecte necessari per a la ciutat d'Alacant, com és el soterrament de les vies i l'accés urbà de l'alta velocitat de l'AVE, tampoc figura en el pla general d'ordenació urbana. O el que és la remodelació que ara s'han tret de la *chistera* del Estadio de Fútbol Rico Pérez, per cert, propietat del senyor Luis Ortiz. ¿Per què beneficien vostés tant este senyor?, ¿per què li adjudiquen les parcel·les de Terra Mítica o de la neteja de tots els col·leges de la ciutat d'Alacant?, ¿o el metro?, el seu soci, el seu col·lega, el seu company de partit, el metro de la ciutat de Múrcia. Este senyor, ¿tant d'interés tenen vostés en donar-li tot el que és l'urbanisme de la ciutat d'Alacant a esta persona?

Rectifiquen, estem a temps, no s'ha aprovat definitivament el pla, està en mans de la conselleria...

El senyor president:

Muchas gracias.

El senyor Morera Català:

...i rectificar és de savis...

El senyor president:

Muchas gracias, señor Morera.

El senyor Morera Català:

Jo els propose que rectifiquen.

El senyor president:

Tiene la palabra el señor Signes, por el Grupo Socialista.

El senyor Signes Núñez:

Moltes gràcies.

Bé, este PAI que no únicament ha tingut les crítiques de la Síndic de Greuges, sinó que també ha tingut crítiques fortes, dures, contundents, entre altres, del Col·lege Oficial d'Arquitectes de la Comunitat Valenciana i també de molts altres juristes i experts en urbanisme. Per tant, ha segut un projecte, un PAI molt controvertit i, com dic, molt qüestionat per part de la sindicatura, però també per altres institucions representatives del que és l'urbanisme en la nostra comunitat.

El PAI, del sector Rabassa d'Alacant, promogut per la majoria del Partit Popular, és un megaprojecte desmesurat: 15.000 vivendes amb una capacitat de població d'uns 45.000 habitants, amb una superfície de més 428 hectàrees, que equival a més de vint vegades l'extensió del centre històric d'Alacant, vint vegades el que és hui el centre històric d'Alacant i la desena part aproximadament de tot el que és el sòl urbà i urbanitzable de la ciutat, qüestions que aconsellarien, al meu parer, que una operació d'esta magnitud i impacte deguera plantejar-se amb totes les cauteles i garanties, i, no obstant, no ha estat així i el PAI ha estat tramitat, que és una qüestió gravíssima, al marge i en contra de les determinacions del pla general d'ordenació urbana vigent, que és de 1987.

Estem davant, per tant, d'una actuació urbanística enorme i desproporcionada que, a més, té uns costos externs i conseqüències gravíssimes, ja que és més que previsible que buide i provoqe la decadència dels barris centrals d'Alacant, que passaria a ser una ciutat diferent després de la finalització del PAI.

El PAI interpreta erròniament el sentit que tenen les àrees enjardinades, per entrar en algun aspecte més puntual, destinades a l'ús i gaudi de la població en zones residencials, sobretot en allò que es referix al tamany, l'accessibilitat, la posició i la *transitabilitat* d'eixes àrees enjardinades. La ciutat, a més, no ha previst la dotació d'equipaments externs, no locals, necessaris per al creixement proposat. M'estic referint a sanitat, educació, mercats, cultura, esport, etcètera. Tampoc no s'ha estudiat, com obliga en este moment la LUV i en el moment de la redacció la LRAU, la problemàtica del trànsit i transport a escala general. N'hi haurien exemples que podrien dir-se, però, després, si tenim un poc més de temps entrarem en ells.

No s'ha estudiat eixe tema. El municipi compromet esta obra i, per tant, el seu manteniment una vegada executada, independentment de les circumstàncies del mercat immobiliari. Estem parlant de 45.000 vivendes a construir, mercat immobiliari que ara no són les condicions precisament les més òptimes, com tots sabem.

Les vivendes de protecció oficial es concentren en un àmbit totalment desconnectat de la ciutat, (*remors*) aïllat i fragmentat, amb una malíssima solució des de tots els punt de vista: urbanístic, social, econòmic, etcètera, etcètera, (*veus*) amb un evident risc de creació de barris marginals i marginats. Recordem, (*veus*) per recordar al respecte una actuació semblant, el barri de les Mil Vivendes d'Alacant,

amb una concepció molt semblant a la VPO que el pla Rabassa pretén construir, i quina és la problemàtica actual d'eixe barri de les Mil Vivendes d'Alacant.

Però sobretot cal recordar que la corporació municipal té, per delegació democràtica, el poder de vetlar perquè el desenvolupament urbà es desenvolupe en condicions dignes, perquè la ciutat que es construeix siga còmoda, sostenible i amable, que les actuacions urbanístiques no siguen solament un negoci immobiliari on tot val, tot es justifica sobre la base de l'argument de la seua viabilitat financera i de la seua rendibilitat.

Els ajuntaments tenen la responsabilitat (*veus*) de dirigir i controlar la transformació urbanística i, en eixe sentit, una operació d'esta gran magnitud no deu ni pot deixar-se en mans de la iniciativa privada, com s'ha fet per part de la majoria popular de l'Ajuntament d'Alacant. L'Ajuntament d'Alacant, com a poder públic legítim representant de la ciutadania, deu proposar el model de ciutat que van a habitar el seus ciutadans i, repetixc, no fer omissió dels seus deures i responsabilitats deixant-los totalment en mans privades. I eixe exercici dels deures que té una corporació local, en este cas l'Ajuntament d'Alacant, se reflectixen, evidentment, en els plans generals d'ordenació urbana i no en estos PAI al marge dels plans generals d'ordenació urbana.

Però, miren, també hi han altres aspectes... (*veus*) L'ajuntament ha modificat a través d'informes i acords l'alternativa tècnica seleccionada presentada per Viviendas Sociales del Mediterráneo, SL, afectant eixes modificacions de l'Ajuntament d'Alacant, la modificació, aspectes no solament de l'ordenació detallada, sinó també de l'ordenació estructural i del nombre de vivendes. Estos canvis han produït modificacions importantíssimes a l'alça en les expectatives de negoci de l'agent urbanitzador, Viviendas Sociales, a l'incrementar en un 28,60% el cost del pressupost d'execució de les obres del PAI. Per això la mercantil seleccionada ha obtingut beneficis suplementaris sense haver concorregut en un procediment de pública competència, al nostre paréixer, la qual cosa, a més a més, li permet optar a un negoci afegit d'adquisició de sòl de dubtosa legalitat en què el mateix Ajuntament d'Alacant fixa un valor de sòl a preu de repercussió de vivenda protegida, inclús per al sòl el destí del qual és de renda lliure, i, per tant, el seu valor en el mercat és moltíssim major.

En conseqüència, en este últim tipus de sòl, Viviendas Sociales del Mediterráneo, SL, pot obtindre..., o pot obtindre amb un percentatge de permuta de 53% de sòl destinat a renda lliure a preu de sòl per a vivendes de protecció pública. En resum, que les modificacions efectuades per l'ajuntament en l'alternativa escollida s'ha alterat la iniciativa seleccionada inicialment de Viviendas Sociales, fent-la irreconeixible totalment, la proposta original, fins a l'extrem que eixes modificacions afecten la plica juridicoeconòmica incrementant-la en quasi un 30% respecte al pressupost de les obres. L'ajuntament ha fixat un únic coeficient de retribució, quan existixen diversos tipus de valors del sòl, propiciant un negoci alternatiu en l'adquisició del sòl de renda lliure.

En conseqüència, l'ajuntament, a la vista de les modificacions necessàries, sense dubte, pense, va deure acordar o bé la gestió directa del programa pel mateix Ajuntament d'Alacant o desestimar la programació fixant unes bases orientatives per a permetre la lliure concurrència amb igualtat de condicions. Cal tindre en compte altres aspectes en el tema del PAI de Rabassa, que són els temps d'execució; temps d'execució, i comparar-los amb els temps d'execució del pla general d'ordenació urbana.

És a dir, en el PAI es fixen els següents terminis: urbanització executada en tres anys i mig, primeres 4.494 vivendes protegides executades en cinc anys i mig, 4.494 vivendes protegides restants promogudes en set anys, 6.290 vivendes lliures deuran haver sol·licitat llicència d'obres als dotze mesos de l'obtenció de la condició de solar, és a dir, quatre anys i mig després del moment de la publicació de l'acord.

Per tant, seguint els passos legals i els compromesos en el programa aprovat provisionalment pel ple municipal, el municipi augmentarà el seu sòl urbanitzat en...

El senyor president:

Señor Signes, vaya terminando, porque esta presidencia se equivocó al marcar el horario, por eso le voy a dejar un poquito más, pero eran diez minutos.

El senyor Signes Núñez:

...—acabe de seguida, sí— ...en 428,6 hectàrees en tres anys i mig des del moment de la publicació de l'acord definitiu, només en tres anys i mig.

Recordem, simplement i per acabar, que el pla general vigent abordarà la reclassificació de 870 hectàrees de sòl residencial susceptible de ser gestionades mitjançant el sistema d'actuacions integrades de la LRAU, en aquells moments, en els buits i en l'entorn de la ciutat consolidada atenent a un horitzó temporal de 15 anys, és a dir, el pla general 15 anys i el que és el PAI únicament tres anys i mig. Per tant, absolutament intolerable.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Signes.

Tiene la palabra, por un tiempo de diez minutos, el portavoz del Grupo Parlamentario Popular.

El senyor Serra Cervera:

Moltíssimes gràcies, senyor president.

Amb la vènia de la taula.

Senyories, després d'escoltar al grup proposant d'esta proposició no de llei, puc entendre que dins del que és el conjunt del Compromís les sensibilitats s'unixen i actuen d'una mateixa manera, jo crec que compromesa, en voler denunciar i en voler posar sobre la taula una cosa que al llarg dels últims anys ho ha fet de manera genèrica (*so per interferència d'un telèfon mòbil*) l'esquerra en la Comunitat Valenciana, i que ha tingut i que té el resultat social que té.

Jo crec que el subconscient, el senyor Morera... l'ha dut un poquet a terme l'haver d'arribar a dir que a la ciutat d'Alacant caldria dotar-la de la visió que la síndica té a través de l'informe de la sindicatura. Aixina queda reflectit en les paraules que ha dit. Jo crec que la síndica en funcions pot tindre i deu fer la seua faena i la seua proposta, (*so per interferència d'un telèfon mòbil*) però que l'acció política dels representants de la sobirania valenciana haja d'estar marcada, dirigida i tutelada per l'informe de la sindicatura, indica i demostra una vegada més la falta d'iniciativa, la falta de pols polític i, en este cas, jo crec que la falta d'alternatives a les accions i les propostes de govern.

Miren, ací al final ha parlat el grup proposant del que sempre parlen: interessos ocults, urbanisme depredador, qüestions irregulars, qüestions fora al marge de la legalitat vigent... com si estiguérem vivint en una societat que no és la nostra. Jo crec que el debat al voltant de Rabassa més

públic, més obert i més transparent és impossible. Fa molts anys que se parla de Rabassa, fa molts anys que se debatix sobre Rabassa i fa molts anys que se parla i s'opina sobre Rabassa, inclús li podria dir que en la ciutat d'Alacant les grans formacions polítiques, en este cas Partit Popular i Partit Socialista, han compartit durant molt de temps posicions, (*so per interferència d'un telèfon mòbil*) i a cada un jo crec que el temps els ha posat en el seu lloc en funció també de la coherència que han tingut en els grans projectes de la ciutat.

Jo estic convençut que la tramitació que s'ha dut a uns els agradarà més o els agradarà menys, alguns podran valorar millor o pitjor la situació del pla general d'ordenació urbana de l'any 1987, però parlem de la realitat i parlem del que en estos moments se pot treballar per part de l'ajuntament i per part de La Generalitat, s'ha tingut un nivell de consens, d'acord i d'intentar resoldre tots els problemes que havien, per a donar-li una solució viable a un volum i a un espai tan important com és el que afecta a este projecte.

Parlen vostés que parlar d'un projecte que afecta quatre milions de metres quadrats és una barbaritat, diuen vostés que parlar del volum de vivendes és una barbaritat, però jo estic convençut que en el rerefons d'algunes de les intervencions que he pogut escoltar al final busquen noms i cognoms a les persones que estan fent les coses, i hui jo crec que blanc sobre negre o negre sobre blanc, igual me dona, podien tindre plena transparència de què està passant, què està ocorrent i què està fent-se, i tots els debats estan oberts.

L'aposta que es fa per la vivenda de protecció és importantíssima. (*Algú diu: «¿Qué dice?»*) La ciutat d'Alacant ha traçat, traça i traçarà el seu model de creiximent. La Generalitat haurà de col·laborar i col·laborarà, i estem convençuts que este projecte és important per a la ciutat d'Alacant. Hem vist al llarg de molts anys també de democràcia el que era créixer sense cap ordre en Alacant. Ho hem vist, i han hagut moltíssims responsables polítics. Hem vist el que era actuar sense planificació, i al llarg dels últims anys el Partit Popular, d'una manera responsable, d'una manera escrupolosa, ha estat treballant en això.

I li podria dir que en moltíssimes de les qüestions que han basat esta proposta, que és l'informe de la sindicatura —és la que basa i sustenta el cos de la proposta— pràcticament, totes en estos moments, (*so per interferència d'un telèfon mòbil*) pràcticament, totes estan resoltes. Pràcticament, La Generalitat i l'ajuntament han donat satisfacció a totes. I li puc dir que quan vostè parla del Pla d'acció territorial de l'entorn metropolità d'Alacant i d'Elx, quan parlen en concret sobre la classificació de les llacunes de Rabassa com a sòl no urbanitzable d'especial protecció, hui és absolutament compatible la protecció de les llacunes, el pla del PATEMAE i l'acció que se vol fer.

Però a vostés els dona igual, a vostés els dona igual perquè al final el problema de fons és que el projecte se faça o no se faça. I al final és un debat de model urbanístic, clar que sí, i de model de creiximent, clar que sí, i de models de ciutat, clar que sí, però ahí estan les grans diferències. Vostés en estos moments el que no volen, el que no volen és que este projecte tire endavant. Vostés el que no van a recolar... i van a enterbolir tot el debat polític (*so per interferència d'un telèfon mòbil*) i públic que puguen és al voltant del projecte Rabassa. I el projecte Rabassa té un element de creiximent de la ciutat, un element de creiximent natural de la ciutat i té un element de convivència social importantíssim. Perquè hem parlat de la falta d'equipaments previstos (*so per interferència d'un telèfon mòbil*) en tot el creiximent i en tota la seua aprovació, on estic convençut que els servi-

cis sanitaris, educatius, culturals i esportius aniran a una zona que hui no existix i no n'hi ha res.

Estic absolutament convençut que els que parlen de barris marginals i marginats saben el que és tindre la responsabilitat de governar durant alguns anys en esta comunitat i saben el que van fer en moltíssims llocs: o res o guetos, o res o guetos. I la diferència en el model urbanístic que alguns (*veus*) intenten posar damunt de la taula i el que intentem posar mosatros és absolutament distint.

Intenten ací fer l'oposició basant-se en possibles faltes administratives, en possibles incompliments de normatives o amb poca vigilància sobre estes, i jo els dic que això no és aixina. Això no és aixina. I per sort hui tenim un estat fort, tenim un estat democràtic i de dret molt sòlid, on quan hi ha un problema que s'escapa del control polític, té el control jurídic i té el control judicial per a donar-los resposta.

Estic convençut que voler sotmetre ací els projectes concrets de la ciutat d'Alacant o me donaria igual, de qualsevol municipi de la Comunitat Valenciana governats pel Partit Popular a qualsevol iniciativa, tindriem per part del conjunt de l'esquerra valenciana la mateixa actuació.

Creuen vostés que els ha donat rèdits? Creuen vostés que els ha servit al llarg d'estos anys per a fixar-se com a alternativa al model urbanístic que s'ha impulsat des de 1995 en esta terra. Però puc assegurar-los que les garanties per als ciutadans, les garanties per a les administracions i el convenciment en un política urbanística que Rabassa pot ser un exemple d'ella, però que n'hi han moltíssims al llarg de tota la Comunitat Valenciana, i li diria n'hi han moltíssims de tots els municipis i governats per tots els colors polítics, per cert, des de les últimes eleccions (*so per interferència d'un telèfon mòbil*) municipals han canviat molts colors, per sort, des del punt de vista del Partit Popular, però li puc dir que hui en el mapa municipal que existix en la Comunitat Valenciana, els agradarà més o els agradarà menys, però el model urbanístic que impera, el model urbanístic al qual la societat ha donat el seu recolzament és un model urbanístic des de fa molts anys impulsat pel Partit Popular. I en molts ajuntaments on no governàvem el model era i és el mateix.

Per tant, jo crec que hui voler dur el debat concret de Rabassa, voler-li donar el tamís i el nivell que vostés li volen donar és absolutament erroni, és absolutament donar-li l'esquena a una cosa que és important per a la ciutat d'Alacant, a una cosa que és important per a la província d'Alacant, (*so per interferència d'un telèfon mòbil*) i que li puc assegurar que al llarg dels últims anys ha tingut debat, ha tingut consens i han hagut grans acords al seu voltant.

Moltíssimes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Serra.

El turno de réplica, por cinco minutos, tiene la palabra el señor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Li he de donar la raó en una cosa, li he de donar la raó en una cosa, senyor Serra, i és que el debat de fons, efectivament, és sobre un model de ciutat i un model urbanístic. Eixe és el debat de fons. I el que evidencia el projecte del PAI Rabassa és un model insostenible, és un model que a diferència del que diu vosté que és important per a la ciutat d'Alacant, inclús ha dit per a la província, jo crec que és

més important per a la butxaca d'algú. No és important per als ciutadans, no és important per a un model de ciutat d'Alacant ben integrada amb uns urbanismes responsables, amb un urbanisme de consens, amb un urbanisme com el que marca l'estratègia europea de Lisboa que va marcar objectius per a la sostenibilitat del Consell Europeu de la cimera de Lisboa del 2005. (*So per interferència d'un telèfon mòbil*)

Vostés estan en una altra dimensió, vostés estan en una dimensió que no té res que vore en les pautes de futur de tots els països civilitzats del món. S'estan fent moltes actuacions urbanístiques en la costa del Marroc, eixe és el seu model. Eixe no és el model de futur. I el PAI Rabassa és un model insostenible.

Jo no sé si s'ha donat que en este últim any hem vist com la crisi del sector immobiliari i, de retruc, la crisi de l'economia valenciana, derivada per no haver-mos preparat quan teníem bonança econòmica per assumir els reptes del futur, ha provocat que empreses importantíssimes com Llanera entren en crisi. Jo no me n'alegre, però és que no ens hem preparat per al futur. I quan he vist al president de La Generalitat estant en Londres patrocinant a un equip de futbol de la mà de la gent dels responsables de Llanera, per cert, eixe equip de futbol se'n va anar a segona divisió, el Charlton, i Llanera està en suspensió de pagaments, doncs, vostés persisteixen en l'error. Eixe no és model de futur. Eixe no és model que interessa a la ciutat d'Alacant.

Per altra banda, vosté ha dit una cosa, que mosatros hem basat en el que diu la sindicatura... Home!, li donem la importància que té la sindicatura perquè he assenyalat una sèrie... li hem assenyalat una sèrie de dèficits estructurals que estan en els jutjats importants sobre eixe projecte, i diu vosté que ho ha resolt. És fals. No s'ha resolt res. És més, després dels incompliments que assenyalava l'informe de la sindicatura s'han afegit més coses: l'informe negatiu del Ministeri de Defensa. Respectaran vostés el que diu el Ministeri de Defensa? L'informe negatiu del que diu Foment, l'informe negatiu del que diu la confederació d'aigua, (*so per interferència d'un telèfon mòbil*) confederació... I sobre això poca broma.

La llei d'aigües, que també es vulnerarà en este PAI de Rabassa, diu claríssimament, en la seua reforma del 22 de juny de 2005, estableix l'obligatorietat d'emissió d'un informe per part de la confederació hidrogràfica en el cas que els preus urbanístics plategen noves demandes d'aigua. I no hi ha aigua! I no hi ha aigua! I l'estratègia suïcida que mos estan portant en el tema de l'aigua, que no hem aconseguit ni una sola gota d'aigua, i avança el desert, sobretot pel sud, fa que siga insostenible este projecte.

Per tant, rectificar és de savis. Estem a favor d'un model de la ciutat d'Alacant. Estem a favor del model que contemplava el projecte del senyor Cantallops, impulsat per vostés. Què ha passat perquè eixe projecte no es duga endavant? Tanta importància té el senyor Ortiz? Ja sabem que serà important per a la seua butxaca. Però és important per al model..., mos estem jugant un model per a una ciutat importantíssima. Eixe no és el model de futur, és el model que mos du a la catàstrofe, a la catàstrofe econòmica, a la catàstrofe social, a la catàstrofe en el comerç de la ciutat d'Alacant, a fer un gueto, com ja va ser el model de les mil vivendes d'Alacant.

I mire vosté, ha dit una cosa que jo lamente, que en el seu dia van coincidir vostés, el PP i el PSOE, com van coincidir en altres coses. Però sap què passa? Mire, qui liderava el grup municipal d'Alacant per part del Partit Socialista –i al Grup Socialista jo li he d'agrair que se sume a esta proposició– és

l'actual director gerent de l'Hèrcules Club de Futbol. Quina casualitat, no! Eixa implicació d'estos plans absolutament anòmals en el futbol. I no vaig ser jo, sinó l'actual president..., l'actual no, el dimitit president del València, que va qualificar d'actuacions urbanístiques promogudes pel seu govern com a «pelotazo urbanístico». Ho va dir ell. I açò té tot el tuf de ser un model contra els ciutadans d'Alacant, contra els nostres interessos de futur, contra el model de sostenibilitat, contra el que marca l'estratègia de Lisboa, té uns dubtes jurídics importantíssims, i vostés, malgrat tot, per beneficiar una mercantil, per beneficiar una mercantil no tenen cap inconvenient de botar-se a la torera tots els greus elements jurídics que indiquen que eixe projecte és nul de ple dret, s'ho boten a la torera i volen continuar entregant-li a la butxaca d'una mercantil el futur urbanístic de la ciutat d'Alacant.

Rectificar és de savis. Rectifiquen i, per favor, no aproven un pla definitivament tan prenyat de tants interrogants...

El senyor president:

Muchas gracias, señora Morera.

El senyor Morera Català:

...tan negatiu per a la ciutat d'Alacant.

El senyor president:

Para el turno de réplica, tiene la palabra el portavoz del Grupo Popular, señor Serra.

El senyor Serra Cervera:

Moltes gràcies, senyor president.

Ha parlat, senyor Morera, d'un model insostenible i ens ha posat com a exemple el model marroquí que està creixent els últims anys, vosté el coneixerà, m'imagine, perfectament el model marroquí. Jo li puc dir que ací, a la Comunitat Valenciana, ja fa molts anys que tenim un model, un model basat en la nostra economia, en la nostra estructura territorial i en la nostra realitat. I és un model que ens ha funcionat i ens funciona a pesar d'alguns.

Mire, vosté parla molt d'empreses i d'empresaris. I jo li dic que el veig a vosté molt implicat en eixa part de la societat, en el món de l'empresa i dels empresaris. I m'alegre. A mi me consta que vostés o la seua òrbita política també fan grans passos en el món del creixement urbanístic i del que és l'impuls del nou urbanisme en l'Europa de l'Est. I me pareix fantàstic que des del món del Bloc i del Compromís vostés siguen exemplars en eixes coses. I possiblement d'ahí li vinga la vinculació en les empreses i els empresaris, que me pareix fantàstica. Però jo crec que ací s'ha ser molt, molt realista. Ací s'ha de saber de què se parla. I vosté ha arribat a parlar que la crisi del model ens ha dut a la crisi econòmica que estem vivint a la Comunitat Valenciana. I jo li dic, a vosté la situació que vivim a la Comunitat Valenciana, gràcies que no governen vostés ni el conjunt de les esquerres, estem tenint una situació absolutament distinta. Jo estic convençut que si al llarg dels últims anys l'esquerra haguera tingut alguna responsabilitat important de govern en esta terra, hui les condicions de vida serien molt pitjors, hui les condicions de competitivitat de la nostra terra serien molt més inapropiades i estariem a la cola de les comunitats autònomes d'Espanya.

Mire, li puc assegurar que el debat de Rabassa, per molt que el duguen a estes Corts o per molt que el duguen a altres àmbits polítics, voler denunciar ombres no va a trobar-

les. Perquè si hi ha ombres o dubtes de legalitat, hi ha vies jurídiques per a resoldre-les si fa falta.

Estic convençut que l'Ajuntament d'Alacant i que La Generalitat van a fer un projecte important per Alacant. I això és el que al final a vostés els dol i els molesta. Al final, quan puguem créixer, quan puguem promoure, quan puguem desenrotllar un model urbanístic com el que està fent-se en estos moments a Alacant, que té molt més consens que ha hagut mai a la ciutat d'Alacant al voltant d'estos. I vosté ha posat exemples d'antics..., o fins fa molt poc de temps, dirigents del Partit Socialista i que hui se dediquen al món del futbol. Això ho sabrà el Partit Socialista. Mosatros mos dediquem a governar, no mos dediquem a eixes qüestions. Li puc dir que la responsabilitat de governar la té qui la té. I el Partit Popular l'ha assumida amb absoluta dignitat i amb absoluta claredat.

Senyor Morera, al voltant de Rabassa podran dir el que vullguen. Ha parlat vosté, vosté, en la seua proposició, de tants col·lectius cívics, socials, polítics, que estan en contra d'eixe projecte. Jo els puc dir a vostés, que són especialistes en la «micromobilització» social, en els «microsalvem» que creixen al voltant de tota la Comunitat Valenciana, possiblement en una proporció més gran al que és el creixement urbanístic, però molt més gran, li puc dir que eixa «micromobilització» que vostés fan, absolutament lloable, sensible i important, reflecteix el que reflecteix, però la societat en què vivim necessita continuar creixent amb garanties, en un model absolutament sostenible i en un model on els recursos hídrics són claus.

I li vull dir que l'informe de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer no ha aportat en cap moment cap dada que faça inviable l'aprovació del pla, cap dada. Per tant, en estos moments, quan estiguen resolts tots, tots els tràmits pendents que queden i quan l'aprovació d'este pla siga una realitat, vorem créixer la ciutat d'Alacant. A alguns els agradarà més o menys, els gustos seran absolutament discutibles, però quan els ciutadans, quan els joves, els majors o la gent amb menys recursos tinga accés a una vivenda de protecció, quan tinga accés a una part de la ciutat absolutament abandonada com són els 4 milions de metres que afecten Rabassa siguen llocs per a passejar, siguen llocs per a conviure, absolutament dotats de serveis, estic convençut que vosté serà capaç en la seua formació política, en eixe moment, d'intentar anar allí a arrebregar algun vot en les conteses electorals que vinguen en eixos moments.

I li dic que tant de bo algun dia puguem competir per una plaça, per un teatre o per un centre cultural en eixe lloc de Rabassa, per a poder fer mítings cadascú en la seua formació política i recolzar i demanar el recolzament dels ciutadans que visquen i que gaudisquen d'una vivenda digna, d'una vivenda normal, i que estiguen en les condicions que una societat com la nostra se mereix.

Moltíssimes gràcies.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Serra.

Pasamos a la votación. ¿Votos a favor? ¿Votos en contra? Por 7 votos a favor a la proposición no de ley y 8 en contra queda denegada la proposición de ley.

Señoras y señores diputados, con arreglo al acuerdo que quedó esta comisión... en la mesa de esta comisión, suspendemos la sesión hasta el próximo día, martes, 15 de abril, a las seis de la tarde, con el mismo orden del día.

Muchas gracias.

(Se suspén la reunió a les 13 hores i 10 minuts)